

Chodila Anička smutná po háji

♩ = 112

Cho - di - la A - nič - ka smut - ná po há - ji, kde si sa tu Ja - ník vzal,
po - stret - la Ja - níč - ka na sa - mom kon - ci,

čo s ma ver - ne mi - lo - val a v tej ver - nej lás - ky si ma za - ne - chal.

2. Ja som ťa nenehal pre ľudské reči,
ale ťa nehali dve čierne oči.

[:Ja som sa na to díval,
keď ťa druhý objímal,
vtedy našej láske koniec ubýval.:]

3. Povedz mi, Anička, čo s taká bledá,
veď si ty bývala vždycky červená.

[:Očká sú ti skalené,
líčka sú ti zbledené.
Povedz mi, Anička, kto chodí k tebe?:]